

Behandling længere herefter. Hvad angaaer det Ændringsforslag, som er stillet af 3 af Udvalgets Medlemmer, da skal jeg for Dels blot ikke udtale mig derom, førend jeg har hørt de ærede Forslagsstilleres Motivering, og erfaret, hvorvidt der fra Ministeriets Side er noget til Hinder for at optage denne Bestemmelse.

Tscherning: Dette Forslag maa være det ærede Thing bekendt i Henhold til de Udtalelser, som allerede fandt Sted ved Sagens 1ste Behandling. Der eksisterer jo nemlig en Forordning af 13de Mai 1769, i hvis § 7 det er fastsat, hvorledes de Bestiødelser, som omhandles i den foreliggende Lovs § 4, skulle behandles. Man maatte altsaa strengt taget være berettiget til at antage, at der ikke behøvedes nogen anden Lovgivning end den, som indeholdes i denne Forordning, for at bringe de i samme omhandlede Godser til Salg, under visse i Forordningen fastsatte Bilkraa; men, da dette nu ikke er skeet i en saa lang Arrække, saa har man troet, at det var passende ved denne Leilighed at bringe Indholdet af denne Forordnings § 7 i Grundning, for at den igjennem den fremtidige Administrationsvirksomhed kan komme til Udvælgelse, og man gjør altsaa i Virkeligheden ingen Forandring i den hidtil bestaaende Lovgivning.

Justitsministeren: Jeg maa ansee det for utilraadeligt for det ærede Thing at gaae ind paa det Ændringsforslag, som er stillet af 3 Medlemmer af Udvalget. Jeg troer ikke, at den foreslaaede Bestemmelse behøves, for at Vedkommende kunde være berettigede til ifølge Loven at indkomme med Andragender om Afhændelsen af det til Stiftelser, Kirker osv. hørende Gods; thi den fornødne Hjemmel der til ligger ganske tydelig i § 4, saaledes som den er kommen fra det andet Thing. Jeg troer desuden, at man allerede i den ældre Lovgivning havde tilstrækkelig Hjemmel til at kunne indrømme Afhændelsen af det Bøndergods, hvorom her er Tale; men jeg troer ikke, at der opnaaes Noget derved, at man særligt i nærværende Lov paaberaaber sig den ældre Bestemmelse, som findes i Frd. af 13de Mai 1769. Dernæst formener jeg, at denne Be-

stemmelse ikke ganske nøiagtigt i Ændringsforslaget er paaberaabt, hvilket ogsaa er en Grund til, at man ikke bør tiltræde Ændringsforslaget; det er nemlig affattet i saadanne Udtryk, at man skulde troe, at det var en Forpligtelse for Bestyrerne af offentlige Stiftelser at andrage paa Salg af Bøndergods; men jeg kan ikke troe, at det virkelig har været Meningen af den nævnte Forordning, at det skulde være Pligt for Bestyrerne at sørge for, at Bøndergods blev solgt; den indeholder kun en almindelig Opmuntring til dem, at de skulle „see derhen til“, at Bøndergods, navnlig paa visse Godser, kunde blive solgt, saaledes at baade Bønderne og Stiftelsen kunde have Gavn af Salget. Det Udtryk, som skal betegne denne Opmuntring, er, at vedkommende Bestyrere have „at see derhen til“, og jeg kan ikke forstaae det som en Forpligtelse, saaledes som det fastsattes i Ændringsforslaget. Det forekommer mig ogsaa, at selve Ændringsforslagets Indhold viser, at de ærede Forslagsstillere ikke have havt tilstrækkelig Hjemmel i den ældre Forordning til at udtrykke Sætningen, hvad de offentlige Stiftelser angaaer, som en Forpligtelse for Bestyrerne til at andrage paa Salg. I den nævnte Forordning omtales nemlig ogsaa det til Embeder hørende Gods, og der gives i Forordningen den samme Regel baade om det til offentlige Stiftelser og om det til Embeder hørende Gods, nemlig at de, som have Bestyrelsen paa Stiftelsers eller Embeders Vegne, skulle „see derhen til“, at saadanne Godser kunne blive solgte; men Forslagsstillerne have ikke dristet sig til at foreslaae, at den nuværende Embedsmand, som tilfældigvis er Bestyrer af Gods, skulde være forpligtet til at sørge for, at det bliver solgt, og man har saaledes i Ændringsforslaget gjort Forskiel mellem det til offentlige Stiftelser og det til Embeder hørende Gods. Fremdeles forekommer det mig, at Forholdet til den overordnede Bestyrelse, nemlig Ministeriet, som med Hensyn til en stor Deel af disse Stiftelser har den overordnede Bestyrelse, ikke kan tilstede, at den underordnede locale Bestyrelse skal være forpligtet til at sælge Bøndergods. Hvorvidt virkelig